

en Lov om Folkeregistre, hvor der findes lignende og mere udførlige Bestemmelser, foreslaas det, at de to Paragraffer udgaar. Da Loven om Folkeregistre imidlertid endnu ikke er traadt i Kraft, foreslaas der indsat en midlertidig Paragraf, som henviser til Bestemmelserne i Lov af 13. Februar 1922.

Det er de Ændringsforslag, som er stillet af det samlede Udvalg, og jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale Tinget at stemme for dem.

Peder Hedebo: Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de Udtalelser, der nu er fremsat af Udvalgets Ordfører (Bækgaard), som jo ogsaa gjorde Rede for de Ønsker, vi fra vor Side har fremsat i Udvalget om større Børnefradrag for at komme de børnerige Familier til Hjælp, hvilket er saare fornødent, om større Bevægelsesfrihed paa Ligningens Omraade — hvad der jo ogsaa er fremkommet stærke Ønsker om ude fra Landet og fra Provinsbyerne — og endelig om en Ændring af Forholdet mellem København og Frederiksberg i Henseende til Erhvervsskatten, hvilket jeg indgaaende omtalte ved Sagens første Behandling. Jeg udtalte den Gang, at trods alt dette var min Gruppe rede til at lade Lovforslaget nyde hurtig Fremme af Hensyn til Administrationen ude omkring, som sidder og venter paa dette Lovforslag for at faa at vide, hvad man egentlig har at rette sig efter; og for saa vidt er dette Hensyn jo imødekomet, som Udvalgsbehandlingen har været meget kort og — som den ærede Ordfører redegjorde for — jo heller ikke har givet Rum for synderlig Diskussion om virkelig indgribende saglige Ændringer. Af samme Grund er man heller ikke kommet ind paa den Tanke, som den ærede Ordfører ogsaa omtalte, for Købstædernes Vedkommende at indføre en fast Rateskala. Dette er imidlertid et Punkt, som har min udelte Sympati, og som det jo ogsaa viser sig, at der er stærk Stemning for ude i Provinsbyerne. Men under Hensyn til, at man i øvrigt har begrænset sig til sproglige og andre mindre Rettelser, har vi frafaldet vore Ændringsforslag for at lade dette Lovgivningsarbejde blive fremmet af den anførte Grund.

Jeg pegede ved Sagens første Behandling paa visse Uoverensstemmelser mellem Paragraffer i dette Lovforslag og tilsvarende Bestemmelser i Statsskatteloven. Nogle af disse er rettet. En af disse Rettelser, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 1, var

en af de Ting, jeg pegede paa, men ogsaa andre Ting er rettet. Jeg mener dog ikke, at dette Korrigeringsarbejde er færdigt. Jeg tror fremdeles, at der er Grund for den højtærede Minister eller den højtærede Ministers Efterfølger til at tage den Tanke op til Overvejelse, som jeg fremsatte: at lade disse Love, som bevæger sig paa det samme Omraade, men som sorterer under forskellige Ministerier, underkaste en Behandling i et teknisk Udvalg, et Udvalg af skattetekniske Embedsmænd, saa de kunde bringe dette i Lave, hvorefter Rigsdagen kunde sætte sit Stempel derpaa. Dette Ønske vil jeg gerne opretholde. Ændringsforslag Nr. 3 er en lille Forbedring, som jeg af et godt Hjerte tiltræder.

Jeg har saa kun tilbage at sige for vort Vedkommende, at vi kan ikke tiltræde det af det konservative Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 7. Dette at beskatte Brugsforeninger og Andelsforeninger, som om de var Aktieselskaber, er ikke saa lige at gaa til og er ikke en saadan Retfærdighedshandling, som man fra konservativ Side fremstiller det. Der er stor Forskel paa et Aktieselskab, der startes for med Profit for Øje at udføre et Arbejde, en Fabrikation eller at formidle en Handel, og dette, at de, der er interesseret i en saadan Virksomhed, slutter sig sammen kooperativt for i Fællesskab og uden noget Profit hensyn at gøre det selvsamme. Dette er to forskellige Ting og kræver at betragtes under to forskellige Synsvinkler. At der maaske paa dette Punkt kan være Anledning til at foretage et eller andet, tør jeg ikke bestride. Jeg vil ikke hermed for mit Vedkommende udtømmende have behandlet dette Problem, som er et stort og vigtigt Problem, da det er en Sag, som kræver en langt grundigere Behandling, end der har været Stunder og Lejlighed til i Udvalget, og alene af den Grund vil det være ganske umuligt og ganske urimeligt, synes jeg, at gaa ind paa det ved denne Lejlighed. Jeg beklager ligesom den ærede Ordfører for Udvalget, at de konservative Medlemmer ikke har kunnet se bort fra dette, men jeg forstaar ogsaa, at det mere er en Embedspligt, der skal udføres, end egentlig noget, som gøres i Forventning om derigennem at opnaa noget som helst Resultat.

J. Chr. Møller: Det Ændringsforslag, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) og jeg har stillet til § 16, angaar, som det allerede er omtalt af de foregaaende ærede Talere, Skat af Brugsforenin-